

Pastýřský list k Novému roku 2019

(Prosím, aby pastýřský list byl přečten při novoročních bohoslužbách.)

(Oslovení)

O půlnoci, na rozhraní starého a nového roku, jsem sloužil mši sv. v mariánské poutní svatyni v Petrovicích u Rakovníka. Myslel jsem na vás, naše diecézány, ale zvláště na kněze a farníky rakovnického vikariátu, na jeho obyvatele i samosprávu. V uplynulém roce stého výročí Československé republiky jsem tomuto regionu věnoval vizitační návštěvy a chtěl bych všem poděkovat za podporu, ale také konstatovat, že posílili moji důvěru a víru v budoucnost. Ano, rakovnický okres je nadějí jak naší církve, tak naší země. Ptáte se proč? Pro obětavou práci a sílu nerezignovat. Podali mi důkaz o možné spolupráci napříč společnostmi a vydali svědectví o ochotě usilovat o budoucnost, v které víra, láska a naděje hrají svou roli. Křest, ale také i rané dětství prožívané s prarodiči, staly se pro mnohé motorem neuvěřitelně obětavé činnosti.

Vstoupili jsme do nového roku 2019 našeho letopočtu, jak znovu mnozí říkají. Čí je to letopočet? Náš? Pak to tedy znamená, že jsou pro nás Vánoce, narození Krista, důležitou událostí a tak i rok 2019 bude příležitostí, abychom si tyto skutečnosti výrazněji připomněli a uvědomili.

První příležitostí bude lednové padesáté výročí sebeoběti studenta Jana Palacha. Ptejte se, nakolik jsme skutečně uchopili jeho výzvu. Oslovuje nás mladý člověk, který opravdu dokázal svou lásku k této zemi a našemu národu?

V květnu uplyne také padesát let od úmrtí kardinála Josefa Berana, mého předchůdce na stolci sv. Vojtěcha. Uplynulý rok, kdy jsem dovršil rozhodující datum 75 let, mně dal pochopit, co znamená být pražským arcibiskupem, primasem českým na stolci sv. Vojtěcha. V červnu uplyne sedmdesát let od proskribované události, kterou se stala Slavnost Božího Těla (Těla a Krve Páně), kterou v katedrále sv. Víta kardinál Beran nemohl dosloužit. Jsou nám již zcela lhostejné urážky Toho, podle kterého počítáme náš letopočet a dělíme dějiny na dobu před a po Kristu? Pokud ano, pak by nenávist a lež nad námi zvítězily. Dejme tedy svědectví o našem Pánu při slavnosti, kdy si připomínáme Boží touhu být s námi, kdy Láska a Pravda se staly Božím zjevením.

Po prázdninách a našich dovolených si připomeneme devadesáté výročí od svatováclavského milénia, tedy 1090 let od zavraždění sv. Václava, ale též devadesát let od dostavby naší katedrály! Je to výročí našeho panovníka, muže statečného, vzdělaného, majícího soucit s trpícími a opuštěnými. Je to model a symbol vlády, která je postavena na službě člověku. Dostavba nových varhan pro naši katedrálu, které zazní po provedené kolaudaci, je naším příspěvkem k veliké stavbě, kterou je svatovítský velechrám.

Na konci roku je před námi třicáté výročí listopadové sametové revoluce. Musíme konstatovat, že po tolika letech devastující diktatury, která uvedla společnost do morálního a ekonomického marasmu, to byli mladí lidé, studenti, kteří našli odvahu a s ní také naději a víru v možnou budoucnost, která bude založena na pravdivosti a přátelství, na úctě k druhému a ochotě pomáhat slabším. Byli to především divadelní umělci, herci, kteří pochopili, co znamená přetvářka, co znamená hrát roli, která se mi přičítá a vystavuje mě nebezpečí, abych jí podlehl! Děkuji vám! Mohli jsme vidět již shrbeného starce kardinála Františka Tomáška, který se tolikrát v životě musel ptát: „Proč?“ Který mohl klást Bohu otázku: „Proč?“. Tento muž víry a morálního charakteru, který se formoval v nekonečné řadě zkoušek, mohl říci slova, která platí a která chci opakovat: „Církev je na straně národa!“, a to i v širším slova smyslu. Každý pokřtěný, každý hledající pravdu, se smyslem pro čest, může opakovat tato slova, protože to jsou slova přátel Ježíše Krista, který rozdělil běh dějin, a tak můžeme i my dělit současnou společnost před a po Kristu. Naděje na změnu života má každý, protože Kristus je ten, který přichází k těm, kteří ztratili směr, kterým nebylo dáno, aby byli vychováváni a poučováni v pravdě a lásce. Do tohoto roku navrácené svobody nás uvedla křehká dívka, statečná žena, dcera královská, sv. Anežka Česká. Její svatořečení se stalo signálem, že Bůh je s námi, Emanuel, to je jméno Toho, podle kterého počítáme náš letopočet.

Je tedy dostatek důvodů, aby zaznělo naše Te Deum. Naše chvála a dík Tomu, který je Pánem dějin, Stvořitelem kosmu a v Ježíši Kristu naším bratrem a přítelem. To je důvodem, proč v tradici této země můžeme oslovovat Boha spolu s Ježíšem Kristem: Otče náš. Na závěr chci i já poděkovat vám za podporu, pochopení a spolupráci v osmičkovém roce stého výročí vzniku Československé republiky a poprosit vás o modlitbu a spolupráci v novém roce spásy 2019. Jen chci dodat slova Václava Havla z listopadu 2011: *„Milá Anežko, děkujeme Ti za ochrannou ruku, kterou jsi nad námi držela 25. listopadu 1989. Prosím, měj ruku i nadále připravenou, třeba ji ještě budeme potřebovat.“*

Spolu s otci biskupy Zdeňkem, Václavem a Karlem s prosbou k našim patronům sv. Václavovi, sv. Vojtěchovi, sv. Ludmile, sv. Anežce a všem svatým, kteří platili svým životem, mozoly a krví za život ve svobodě a míru v naší zemi, vyprošujeme vám

Boží požehnání ve jménu Otce + i Syna + i Ducha Svatého +.

Váš

Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup pražský a primas český